

Павло Юрійович Корнієць,

Харківський національний університет внутрішніх справ (аспірант);

e-mail: pahansumy@gmail.com

ІНСТИТУЦІЙНА РОЛЬ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В ЗАПОБІГАННІ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНОМУ АНТИКОРУПЦІЙНОМУ БЮРО УКРАЇНИ: РОЗМЕЖУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ І ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВИХ ЗАСАД

На підставі аналізу положень нормативно-правових актів, які визначають сферу компетенції органів прокуратури, зокрема їх завдання та функції, зроблено висновок, що органи прокуратури залежно від змісту поставлених перед ними завдань і здійснюваних функцій по-різному беруть участь у запобіганні та протидії корупції в Національному антикорупційному бюро України, а зміст такої діяльності має чітко виражений дуалістичний характер. Запропоновано авторську редакцію розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора.

Ключові слова: органи прокуратури, Спеціалізована антикорупційна прокуратура, Національне антикорупційне бюро України, повноваження, завдання, функції.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Національне антикорупційне бюро України (далі – НАБУ) покликано стати ключовим суб'єктом у сфері протидії корупції, адже саме на цей орган покладено завдання протидіяти «корупційним та іншим кримінальним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці»¹. У свою чергу, діяльність, спрямована на забезпечення його ефективного функціонування, становить цілу систему заходів і механізмів. Зокрема, йдеться про необхідність виключення випадків корупційних дій з боку працівників НАБУ. У цьому контексті особливого значення набуває діяльність Спеціалізованої антикорупційної

¹ Про затвердження Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора : Наказ Ген. прокурора України від 05.03.2020 № 125 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0125905-20> (дата звернення: 21.11.2021).

прокуратури (далі – САП), яка спеціально створена для забезпечення реалізації функцій прокуратури у сфері реалізації компетенції Національним антикорупційним бюро України. Разом із тим інші органи прокуратури не позбавлені правових можливостей впливати на діяльність НАБУ, зокрема щодо запобігання і протидії корупції в цьому органі. Тож очевидною виглядає необхідність оцінки діяльності органів прокуратури у розрізі розмежування їх повноважень щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ.

Стан дослідження проблеми

Визначенню ролі органів прокуратури у правоохоронній діяльності держави присвятили увагу низка вчених, серед яких О. М. Бандурка, О. І. Безпалова, І. І. Бойко, О. В. Джафарова, В. М. Дрьомін, В. О. Іванцов, Ж. В. Мандриченко, Т. В. Мельничук, В. В. Сокурєнко, О. Ю. Стрелковська та ін. Водночас варто констатувати, що поза увагою дослідників залишилися питання, пов'язані з дослідженням їх інституційно-функціональної складової діяльності, зокрема щодо запобігання та протидії корупції в НАБУ. Тому результати дослідження переважно ґрунтуються на профільних нормативно-правових актах, які регламентують роботу органів прокуратури, в тому числі Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає в розмежуванні сфери компетенції (повноважень) органів прокуратури щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ, окресленні шляхів удосконалення правових засад інституційної ролі органів прокуратури в цій сфері. Указаної мети можна досягти за допомогою виконання таких *завдань*: з'ясувати нормативно-правове визначення завдань і функцій органів прокуратури; окреслити правові підстави розмежування повноважень між окружними (обласними) прокуратурами та САП щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ; розкрити зміст повноважень органів прокуратури щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ; з метою забезпечення ефективного функціонування САП, зокрема щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ, напрацювати конкретні шляхи вдосконалення нормативно-правового визначення її завдань і функцій.

Наукова новизна дослідження

У статті вперше розмежовано сферу компетенції окружних прокуратур і САП щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ; вдосконалено перелік і розуміння змісту повноважень органів прокуратури щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ; отримали подальшого розвитку шляхи вдосконалення правового забезпечення діяльності САП як суб'єкта запобігання і протидії корупції в НАБУ.

Виклад основного матеріалу

Чинний підхід до визначення сфери компетенції органів прокуратури виявляється, в першу чергу, в закріпленні у ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» основних функцій прокуратури. Разом із тим САП як самостійний структурний підрозділ (елемент) системи прокуратури України (п. 5 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про прокуратуру»¹, п. 1.1. Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру офісу Генерального прокурора, затвердженого Наказом Генерального прокурора від 5 березня 2020 р. № 125²) у сфері запобігання та протидії корупції, зокрема в НАБУ, виконує «завдання та функції», які без їх розмежування викладені у пунктах 3.1–3.10 зазначеного вище Положення. Відмітимо, що таке ототожнення нормотворцем завдань і функцій САП не має ані теоретичного, ані практичного обґрунтування, оскільки в теорії права терміни «завдання» та «функції» суттєво відрізняються за своїм змістом: функції є своєрідним узагальненням напрямів практичної реалізації їх повноважень.

Водночас ототожнення завдань і функцій САП суттєво ускладнює визначення її компетенції та формування пропозицій щодо їх удосконалення, адже залишається незрозумілим спрямованість останньої. До того ж на САП покладено не так багато завдань, відповідно вузькою є сфера її діяльності, особливо порівняно з іншими органами державної влади.

Ґрунтуючись на теоретичних положеннях щодо визначення або розмежування понять «завдання» та «функції» суб'єкта владних повноважень, а також оцінюючи зміст розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора крізь призму законодавчо визначених загальних функцій прокуратури (ст. 2 Закону України «Про прокуратуру»), вважаємо за можливе розмежувати завдання та функції САП. Зокрема, окремі з пунктів розділу 3 зазначеного Положення у чинному нормативно закріпленому формулюванні уявляється за можливе віднести до:

1) завдань САП:

– забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування Національним антикорупційним бюро України кримінальних правопорушень та оскарження незаконних судових рішень на стадії досудового розслідування і судового розгляду (п. 3.3);

– забезпечення підозрюваним, обвинуваченим безоплатної правової допомоги у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України (п. 3.5);

¹ Там само.

² Там само.

- забезпечення в межах компетенції відшкодування збитків, завданих кримінальними правопорушеннями (п. 3.7);

- забезпечення застосування належної правової процедури до кожного учасника кримінального провадження (п. 3.8)¹;

2) функцій САП:

- здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування кримінальних правопорушень Національним антикорупційним бюро України (п. 3.1);

- виконання вимог закону під час приймання, реєстрації, розгляду та вирішення заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, своєчасне внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (п. 3.2);

- підтримання публічного обвинувачення в суді у кримінальних провадженнях, що розслідувалися Національним антикорупційним бюро України (п. 3.6);

- представництво інтересів держави в суді у випадках, передбачених Законом України «Про прокуратуру» і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями, а також у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави (п. 3.9)².

Разом із тим слід констатувати, що окремі положення розділу 3 аналізованого нормативного акта дивним чином поєднали завдання та функції САП та відповідно потребують їх розмежування і викладення в авторській редакції. Зокрема, йдеться про п. 3.4, у межах якого за формою викладення закріплено завдання, натомість за змістом відповідне положення входить у протиріччя із загальною функцією прокуратури: «Нагляд за додержанням законів при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян»³. Із приводу заходів примусового характеру маємо констатувати, що чинне кримінально-процесуальне законодавство взагалі не використовує відповідного поняття. І. І. Бойко з цього приводу зазначає, що, незважаючи на те, що КПК України з 2012 р. не використовує термін «кримінальний процесуальний примус», наука кримінального процесуального права досить активно використовує останній, спираючись на вияв його характеристик під час здійснення кримінального провадження [1, с. 44]. При цьому законодавцем систему заходів кримінально-процесуального примусу

¹ Там само.

² Там само.

³ Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18> (дата звернення: 21.11.2021).

замінено «на систему інших заходів – забезпечення кримінального провадження» [1, с. 44–45].

Зрозуміло, що у випадках, коли йдеться про теоретико-методологічне розкриття змісту тих чи інших явищ, вдаватися до використання суто теоретичних термінів (категорій) цілком допустимо та навіть корисно. Натомість розкриття змісту законодавчих норм (мають вищу юридичну силу) нормами підзаконного (відомчого) нормативно-правового акта (характеризується нижчим рівнем юридичної сили), вдаючись до закріплення «нормативно неактуальних» термінів, є абсолютно неприпустимим (суперечить призначенню підзаконного правового регулювання). З іншого боку, п. 4 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» як «загальну функцію» прокуратури передбачено здійснення нагляду за додержанням законів при застосуванні саме примусових заходів¹. Проте не всіх, а лише тих, що пов'язані з обмеженням особистої свободи громадян. Водночас у п. 3.4 розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора йдеться загалом про застосування «заходів процесуального примусу» без звуження їх переліку до будь-якого кола.

Викладене свідчить, що чинний підхід до закріплення завдань і функцій САП у п. 3.4 розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора не лише виглядає спірним з огляду на поєднання завдань і функцій окремого структурного підрозділу Офісу Генерального прокурора, а й зумовлює невідповідність зазначеного Положення нормам закону, що є грубим порушенням одного з ключових правових принципів – законності.

Окремо варто наголосити на тому, що за сутністю правової конструкції формулювання «запобігання необґрунтованому застосуванню до особи заходів процесуального примусу» цілком поглинається змістом завдання САП – «запобігання незаконному притягненню особи до кримінальної відповідальності».

Наступним положенням, що потребує додаткової оцінки, вважаємо те, що закріплено в п. 3.10 розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора: «Здійснення у межах реалізації функцій Спеціалізованої антикорупційної прокуратури міжнародного співробітництва». Стилістична форма та змістове наповнення викладення відповідного положення вказує на необхідність його віднесення до завдань САП. Ще більшої впевненості у такому висновку, на перший погляд, додають положення ч. 2 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру», відповідно до

¹ Там само.

якого прокуратура здійснює міжнародне співробітництво з метою реалізації своїх функцій. Тобто «здійснення міжнародного співробітництва» не може бути функцією, адже здійснюється з метою реалізації покладених на прокуратуру функцій (ч. 1 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру»). Цікаво, що в п. 3.4 розділу 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора названа норма Закону України «Про прокуратуру» подана в абсолютно протилежному змісті, відповідно до якого здійснення міжнародного співробітництва втілюватиметься в межах певних функцій САП.

Натомість необхідно відмітити, що за правилами юридичної техніки назва статті нормативно-правового акта безпосередньо поширюється на зміст положень усієї статті. Тож формально положення ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» мають стосуватися виключно функцій прокуратури, адже назва цієї статті «Функції прокуратури». Далі від зворотного: виходячи зі змісту понять «завдання» та «функції» суб'єктів владних повноважень, чи можна сказати, що для прокуратури здійснення міжнародного співробітництва є складовою мети (самоціллю) її функціонування? Очевидно – ні.

На нашу думку, міжнародне співробітництво цілком виправдано становить один із напрямів діяльності прокуратури, тобто її окрему функцію, що, між іншим, знаходить своє підтвердження як у навчальній [2, с. 80], так і в науковій літературі. Наприклад, І. І. Бойко доходить висновку, що міжнародне співробітництво під час кримінального провадження, виступаючи частиною кримінального провадження в цілому, спрямовано на вирішення загальних завдань [1, с. 48].

Як наслідок, до завдань САП вважаємо за необхідне також віднести запобігання незаконному притягненню особи до кримінальної відповідальності та виконання вимог закону про невідворотність відповідальності за вчинене кримінальне правопорушення. У свою чергу, перелік функцій САП має містити, крім зазначених вище, такі: здійснення нагляду за додержанням законів при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, у кримінальних провадженнях, що розслідуються Національним антикорупційним бюро України; здійснення міжнародного співробітництва у порядку, встановленому законом, згідно з кримінальним процесуальним законодавством та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або на підставі взаємних письмових гарантій.

Окремо необхідно наголосити, що розмежування повноважень між органами прокуратури (зокрема, САП та окружними (обласними) прокуратурами) щодо запобігання та протидії корупції в НАБУ

лежить у площині з'ясування підслідності кримінальних корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, учинюваних працівниками НАБУ. Так, у ч. 4 ст. 216 КПК України встановлено, що в разі вчинення службовою особою НАБУ кримінального правопорушення досудове розслідування здійснюється ДБР, за винятком випадків, коли його проведення віднесено до компетенції УВК НАБУ. Водночас у ч. 5 вказаної статті окреслено повноваження щодо здійснення досудового розслідування стосовно службової особи НАБУ, які мають місце тільки в разі «встановлення підрозділом внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України кримінальних правопорушень, передбачених статтями 354, 364–370 Кримінального кодексу України»¹. Таким чином, досудове розслідування щодо службової особи НАБУ, яка вчинила корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, можуть здійснювати два суб'єкти: ДБР та УВК НАБУ. Від того, який конкретно суб'єкт буде здійснювати досудове розслідування, залежить вирішення питання про участь у ньому органів прокуратури. У першому випадку повноваження будуть реалізовувати окружні (обласні) прокурати, а в другому (коли досудове розслідування здійснюватиметься УВК НАБУ) ідентичні повноваження – САП.

Окремо необхідно відмітити, що відповідно до п. 11 ч. 1 ст. 255 КУпАП прокурори мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені, зокрема, статтями 172-4–172-9-2, тобто адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією. Крім того, згідно з ч. 2 ст. 250 КУпАП участь прокурора в розгляді справи судом є обов'язковою при провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172-4–172-9, 172-9-2 КУпАП². Таким чином, прокурори як суб'єкти провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, забезпечують притягнення осіб, винних у їх скоєнні, до відповідальності. Якщо суб'єктами адміністративної відповідальності є працівники НАБУ, то йдеться безпосередньо про запобігання корупції в НАБУ. Такий висновок стає очевидним виходячи з однієї із сучасних моделей протидії злочинності «розбиті вікна» [3]. Зміст такої

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 21.11.2021).

² Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 21.11.2021).

моделі полягає в тому, що протидія адміністративним правопорушенням є вагомим засобом запобігання злочинності. Така позиція виглядає ще більш прийнятною в контексті адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією, які переважно передбачають відповідальність за обмеження, встановлені Законом України «Про запобігання корупції», існування яких, у свою чергу, покликано створити умови, які якщо не виключають можливість учинення корупції, то суттєво її знижують. Отже, органи прокуратури в особі прокурорів уповноважені запобігати корупції в НАБУ шляхом участі у провадженні у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, які вчинені працівниками НАБУ та, як наслідок, протидії (боротьбі) з таким видом деліктів.

Висновки

Узагальнення правових засад інституційної ролі органів прокуратури в запобіганні та протидії корупції в НАБУ дали підстави сформулювати певні висновки.

1. Органи прокуратури залежно від змісту поставлених перед ними завдань і здійснюваних функцій по-різному беруть участь у запобіганні та протидії корупції в НАБУ, а зміст такої діяльності має чітко виражений дуалістичний характер. Так, з одного боку, САП, зокрема в особі прокурорів, при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування кримінальних правопорушень НАБУ може запобігати або припиняти можливі корупційні дії з боку працівників НАБУ. З іншого, – окружні (обласні) прокуратури, якщо корупційне кримінальне правопорушення скоєно службовою особою НАБУ, або САП (у разі його встановлення підрозділом внутрішнього контролю НАБУ) мають, зокрема, забезпечити виконання вимог закону про невідворотність відповідальності за вчинене кримінальне правопорушення, в межах компетенції відшкодування збитків, завданих такими кримінальними правопорушеннями.

2. Окружні (обласні) прокуратури та САП щодо запобігання і протидії корупції в НАБУ реалізують такі повноваження: представницькі (під час підтримання державного (публічного) обвинувачення в суді у кримінальних провадженнях, учинених працівниками НАБУ); наглядові (реалізуються в процесі здійснення НАБУ оперативно-розшукової діяльності, дізнання та досудового розслідування стосовно перевірки дотримання вимог чинного законодавства); охоронні (пов'язані із запобіганням порушенню прав і свобод громадянина (потерпілих від корупційних правопорушень) та відшкодуванням збитків, завданих учиненим працівником НАБУ корупційним правопорушенням); правоохоронні (можуть бути реалізовані під час провадження у

справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, вчинені працівниками НАБУ).

3. Виходячи з виявлених помилок при визначенні на нормативному рівні завдань і функцій САП, з метою забезпечення ефективного її функціонування, зокрема щодо запобігання і протидії корупції у НАБУ, вважаємо за необхідне закріпити в окремих пунктах Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора конкретні завдання та функції САП згідно з напрацьованим переліком. У результаті розділ 3 Положення про Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру Офісу Генерального прокурора пропонуємо викласти в такій редакції:

«3.1. Завданнями Спеціалізованої антикорупційної прокуратури є:

- забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування Національним антикорупційним бюро України кримінальних правопорушень та оскарження незаконних судових рішень на стадії досудового розслідування і судового розгляду;

- запобігання незаконному притягненню особи до кримінальної відповідальності та виконання вимог закону про невідворотність відповідальності за вчинене кримінальне правопорушення;

- забезпечення підозрюваним, обвинуваченим безоплатної правової допомоги у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України;

- забезпечення в межах компетенції відшкодування збитків, завданих кримінальними правопорушеннями;

- забезпечення застосування належної правової процедури до кожного учасника кримінального провадження.

3.2. Виконання покладених на Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру завдань стає можливим завдяки її діяльності у межах таких функцій:

- здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування кримінальних правопорушень Національним антикорупційним бюро України;

- виконання вимог закону під час приймання, реєстрації, розгляду та вирішення заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, своєчасне внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;

- підтримання публічного обвинувачення в суді у кримінальних провадженнях, що розслідувалися Національним антикорупційним бюро України;

- представництво інтересів держави в суді у випадках, передбачених Законом України «Про прокуратуру» і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями, а також у

справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави;

– здійснення нагляду за додержанням законів при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, у кримінальних провадженнях, що розслідуються Національним антикорупційним бюро України;

– здійснення міжнародного співробітництва у порядку, встановленому законом, згідно із кримінальним процесуальним законодавством та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або на підставі взаємних письмових гарантій».

Список бібліографічних посилань: 1. Бойко І. І. Застосування кримінального процесуального примусу в провадженнях, пов'язаних із міжнародним співробітництвом. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2017. № 4. С. 44–48. 2. Управління органами Національної поліції України : підручник / за заг. ред. В. В. Сокурєнка ; О. М. Бандурка, О. І. Безпалова, О. В. Джафарова та ін. Харків : Стильна тип., 2017. 580 с. 3. Дрьомін В. М., Мандриченко Ж. В., Мельничук Т. В., Стрелковська О. Ю. Кримінологія : навч.-метод. посіб. Одеса : Нац. ун-т «Одеська юридична академія», 2015. 144 с.

Надійшла до редколегії 25.11.2021

Korniiets P. Yu. Institutional role of the prosecutor's office in preventing and combating corruption in the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine: delimitation of powers and ways to improve the legal framework

The provisions of normative legal acts that determine the prosecutor's office scope of competence, in particular their tasks and functions, have been studied. As a result, it has been found that the current approach to determining the prosecutor's office scope of competence is manifested primarily in the consolidation at the legislative level of the main functions of the prosecutor's office; tasks and functions of the Specialized Anti-Corruption Prosecutor's Office (SAP) are fixed at the departmental level of legal regulation without their delimitation.

In order to differentiate the powers of the prosecutor's office to prevent and combat corruption, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine (NABU) clarified the investigation of criminal corruption and corruption-related offenses committed by NABU employees. It has been established that the prosecutor's office, represented by prosecutors, is authorized to prevent corruption in NABU by participating in proceedings on administrative offenses related to corruption committed by NABU employees.

As a result of the study, it has been concluded that the prosecutor's office, depending on the content of their tasks and functions, are involved in preventing and combating corruption in NABU in different ways, and the content of such activities is clearly dualistic, namely: on

the one hand, the SAP in preventing compliance with the law during operational and investigative activities and pre-trial investigation of criminal offenses NABU can prevent or stop possible corruption by NABU employees; on the other hand, the prosecutor's office, if a corruption criminal offense is committed by a NABU official, must, in particular, ensure compliance with the law on the inevitability of liability for a criminal offense, within the competence to compensate for damages caused by such criminal offenses.

The powers of the prosecutor's office to prevent and combat corruption in NABU have been grouped: representative, supervisory, security and law enforcement.

In order to ensure the effective functioning of the SAP, in particular on the prevention and combating of corruption in NABU, the author's version of Section 3 of the Regulation on the Specialized Anti-Corruption Prosecutor's Office of the Prosecutor General's Office has been proposed.

Key words: prosecutor's offices, Specialized Anti-Corruption Prosecutor's Office, National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, powers, tasks, functions.

